

Vrei să vorbim despre teatru?

Aplecat peste măsura încercată cu cești (în care nu mai era cafea) și cu pahare (în care nu era neapărat apă), prietenul meu, actorul, îmi face cu ochiul, șiret: credeai că-mi scapi? Vii după atit amar de vreme la noi, stai o singură zi, cum vă e obiceiul, și vrei s-o șergi fără să mai schimbăm și noi o vorbă? Să mai aflu și eu ce e nou în lumea noastră, să mă știu la curent, să fiu la zi, ce naiba, nu pot trăi așa, izolat, indiferent, în ignoranță.

Vrei să vorbim despre teatru?

Nu, nu te întreb despre mine, deși mor să aflu cum a făcut rolul ăsta Cerchez la Pitești. Rol greu, și-ai dat seama, pe muchie de cuțit, încarci nițel și iese totul pe dos. Cum o fi rezolvat el partea a doua, Hamdi nu e prost deloc, păcat că nu l-am putut vedea, au fost la noi în turneu cu piesa, dar eu eram la Scorușu, cu Vicleniile... Aud că la București Lucian era grozav, mai bine că nu l-am văzut, miine e o lună de când au fost la noi, au jucat și Trei surori, dar s-a întâmplat să fiu la Cucova și Desnățui cu Moartea... am stat acolo trei zile, cât au stat și ci la noi.

Mare noroc avem în orașul ăsta, sintem în calea tuturor, una la mână; avem un public grozav, toți știu, și se bat să joace la noi, asta ar fi a doua la mână; pe urmă, sala e mare, scena e bună, avem orgă nouă, cum să nu vrea să joace la noi, majoritatea joacă matineu și seara... Mai e și chestia cu directo-

rul, nu știu ce crezi tu despre el, mă rog, dar, orice ai zice, organizator bun e — nu știu de ce nu fac și alții ca el — îi cere cineva sala, o dă, nu stă pe gânduri, pe noi ne încarcă în autobuz și împușcă doi iepuri. Uite, nu de mult, au fost „Bulandra”, cu Joc de pisici, Iașii, cu Scri-soarea, ai văzut-o, nu? Ce zici, ce bronz toarnă Valcu în Cașavencu? Eu nu l-am văzut, că eram la Broscăuți, cu Fata..., dar mi-a spus nevastă-mea, că ea nu scapă nici un turneu... L-a văzut și pe Beligan în Prizonierul..., și pe Bibanu în Siciliana, și pe Caragiu în Lungul drum..., eu nu i-am prins, că eram ba la Păsărei, ba la Pogăceaua, ba la Sincrăteni, ba la Tirzia, cu Fata, cu Vicleniile... cu Moartea..., cu Noaptea...

Uite ce aș vrea eu să aflu de la tine, dar să-mi spui cinstit: părerea ta despre noua generație de regizori! E ceva de capul lor? Că tot citesc despre ei, ba de Alexa, ba de Vișa, ba de Micu, ba de Marin, ba de Tocilescu, ba de nu mai știu care... După cronici nu poți să te iei, iartă-mă că și-o spun, unul zice că de n-ar fi ei... altul că să ne mai lase în pace, adevărul e că pînă nu vezi cu ochii tăi... eu n-am văzut nici un spectacol de-al lor. Cînd am fost, în iulie, la reciclare, nu se jucau decît Nic-Nic, Adio, Charlie și Un băiat de zahăr ars.

Vii în ianuarie la noi? Avem un schimb cu polonezii, ei vin cu două spectacole, noi ne ducem la ei prin martie, cu două specta-

cole, nu-i rău deloc, așa că vino să-i vezi în ianuarie. No-să ne întîlnim, că directorul ne-a aranjat cîteva spectacole pe Valea Prahovei, Bușteni, Azuga, Sinaia, Comarnic, păcat că-i pierd, dar tu vino să-i vezi, că vreau să știu și părerea ta despre ei...

Ce-mi pare mie rău e că n-ai venit la deschiderea sta-giunii. Nu știu de ce n-ai venit, nu mă bag în treburile tale, mi-a spus nevastă-mea că a văzut-o pe Valeria, sau pe Mira, nu mai ține ea minte, dar făcea să vii și tu. A fost frumos, nu orice teatru se încumetă să organizeze o săptămîină de spectacole, trebuie să știi că au venit toate Naționalele, cu ce au ele mai bun în repertoriu, o săptămîină în care ai ce învăța. Pune la socoteală că totul s-a încheiat cu un collovciu de la care puțini critici au lipsit. Mi-a povestit secretarul literar, băiat deștept, îl știi, că s-au făcut schimburi de opinii foarte, foarte fertile. Noi, ca gazde, am jucat în prima zi, pe urmă am plecat în turneu, o parte pe Valea Oltului, altă parte în Nordul Moldovei. Păcat că n-ai fost. Atunci, cum rămîne, vii în ianuarie? Aranjează-te și tu să stai o zi în plus, mă întorc și eu din deplasare, și ne vedem să vorbim despre teatru, vrei?

